

СОУ „ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ” – ВАРНА

„И СВЕТЛО СЕ РАЖДАМ...”

– сборник с произведения на ученици –

2015 г.
ВАРНА

© Клуб “Писател” – СОУ “Димчо Дебелянов”, Варна, 2015 г.

„И СВЕТЛО СЕ РАЖДАМ...” – С ИЗДУТИ ПЛАТНА В МОРЕТО НА СЛОВОТО

Всички, които обичаме българското слово и чрез просветата още в детските си години сме го почувствали близко за нас, разбираме колко е трудно днес да се насочи вниманието на учениците към художествената литература и към постиженията на писателите, да се работи с децата детайлно, образно, лабораторно и конкретно за развиване на творческите им гласове и творческите им заложби, за открояване и реализиране на даденостите и таланта им, както и на самобитното и оригиналното в тях.

Още повече, когато такава дейност не е залегнала пряко в учебната програма, а е дело апостолско, от сърце и душа, на което се гледа с възрожденско вдъхновение, творчески оптимизъм, съвременен литературен ентузиазъм, но и с професионално отношение.

Точно такъв е пътят на възникването и първите творчески стъпки на малките писатели, организирани в Клуб „Писател” при СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна. Път на голямото желание да се пишат вдъхновени и проникновени творби, път на съзидателната и упорита работа над стиха и изречението, път очертан от срещата на младите автори с техните учители, изкушени от словото, както и с писателите от Сдружение Литературно Общество – Варна.

Учреден в началото на учебната година (2014-2015) Клуб „Писател” – секция Клуб „Поезия” и секция Клуб „Белетристика” не само направи своите първи стъпки в литературното ученическо и юношеско пространство, но и получи първите си отличия – отличия от 3 утвърдени, престижни и авторитетни национални конкурса единият от които се провежда за 18-ти път и е включен в Календара на Министерството на образованието и науката („Любовта в нас”), другият – провеждан няколко десетилетия и възстановен преди 10 години вече е международен („Мила Родино” – „Камчийски дни на поезията”), както и международният литературен конкурс „Литературна олимпиада за поезия – 2014” в разделите „Море, мое море” и „Мил и свиден е родният край”.

Няма съмнение, че постигнатото впечатлява и Клуб „Писател” при СОУ „Д.Дебелянов” получи покана за представяне на работата и постиженията си в „Майски салон на изкуствата –

2015” на Община Варна, провеждан под патронажа на кмета на Варна и Варненския и Великопреславски митрополит Йоан.

Обявеният от СОУ „Д.Дебелянов” – Варна, от няколко писателски съюза, литературни и младежки формации и издания Национален литературен конкурс за произведения, свързани с личността и творчеството на писателя Димчо Дебелянов, привлича все повече участници от цяла България и от различни възрасти. Между изпратилите свои творби (извън конкурса) са и носители на Националната литературна награда „Димчо Дебелянов”.

Нека този първи сборник с творби на нашите ученици да бъде поредната крачка на доближаването и приобщаването на малките автори към литературните ценности и към създателите на духовните съвременни литературни пространства, както и отправна точка за бъдещите им високохудожествени произведения.

МАРИЯНА СТОЯНОВА – директор на СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна

* * *

Националната литературна награда „Димчо Дебелянов” се връчва всяка година. Това става на провежданите в Копривщица всяко лято „Дебелянови вечери” (под патронажа на Дирекция на музеите и на Община Копривщица), които се част от летните културни празници „С Копривщица в сърцето”. Носители на наградата са: Георги Н. Киров (2004), Иван Динков (2005, посмъртно), Петър Велчев (2006), Валери Петров и Маргарита Петкова (2007), Атанас Капралов (2008), Ивайло Диманов (2009), Димитър Милов (2010), Иван Есенски (2011), Славимир Генчев (2012), Недялко Йорданов (2013), Димитър Христов (2014).

ВИКТОРИЯ ПАСКАЛЕВА – 3 „б” клас

ПРИЯТЕЛ

Приятел ли е този,
който ти помага?
Приятел ли е този,
който те избягва?
Приятел ли е този,
който забавлява?
Приятел ли е този
до тебе щом застава?

И питам се защо ли
някои са злюбни –
не знаят ли те какво
ни причиняват, подли...
Приличие се спазва,
а и това не става...
Но затова се казва:
„Приятел в нужда се познава!”

В ЛЮБИМОТО УЧИЛИЩЕ

Рано ставам аз всеки ден у нас
и за първи час бързам в моя клас.
С раница на гръб все по своя път –
в центъра, в града ще се появя.
Влизам с радост тук на студа напук,
най-прилежна съм като в някой сън.
Пиша, смятам пак и чета до мрак –
уча се добре, будно съм дете.
Весел, всеки час път оставя в нас,
лесно след това помня и реда
думи и числа, мисли и дела,
затова и с шест се окичвам с чест.

В СОУ „ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ” – ВАРНА

Училището мое –
красиво и звънливо,
обичам го – добро е,
приятно е там, живо.

В училищната сграда
за всеки място има
и учим, и ни радва
учителка любима.

Аз знания намирам
и взимам нови книги,
изкуството откривам
за тъжни и щастливи.

Домашни с радост пиша,
напредвам с бързи крачки –
в мен Дебелянов диша,
поетът знак ми праща.

МАРИЕТА СТОЯНОВА – 3 „б” клас

НА УЧИЛИЩЕ

В мен училищният звън
все отеква и на сън –
ставам рано сутринта
пъстри книжки да чета.

Слагам раница на гръб
и оправям всеки ръб
аз на якето сама,
че голяма съм мома.

И с усмивка – без компас
влизам вече в първи час,
щом прилежни сме, добри,
няма повече игри.

Ще чета, ще пиша пак –
всеотдайна, с дух чепат,
че от цялата наука
да си извлека поука.

Който учи с труд голям
няма да потъне в срам,
че не знае две и две,
думи смело да чете.

ИВАЙЛА ВЪЛКАНОВА – 3 „а” клас

СЛУЧКА

Уж, умничко котенце има у нас,
играе си и гони се все то със Спас.
Учи го Спас на език български – цял,
отвърща му котето с едно: „Мяу!”

Нервира се Спас и му вика: „Млъкни!”,
а котето мърка и иска да спи –
когато му каже напред да върви
отпуска се то, в леглото лежи.

Остави го Спас да почива така,
за да има сили за нова игра...
Повика го с „Мяу, мяу...” на шега:
избяга в миг котето през глава.

МЕЧТИ

Мечтая аз да полетя,
да се издигна над света –
животни, пъстрите цветя
да видя в чудната игра.

Знам, който иска да лети
ще се смее сред мечти –
много ще се забавлявам:
лош човек крила няма.

Ах, мечтите, ах, игрите
колко много са в душите.
Аз вярвам – сигурна във вас:
ще дойдете мечти в захлас.

ВИКТОРИЯ МАРИНОВА –

3 „б” клас

РОДИНА

Милата Родина аз обичам –
Татковина я наричам.
Всички знаем, че тя е земен рай,
че радва с красота безкрай.

Има си история велика
и природа многолика –
с пъстри в пролетта, дъхави цветя
и с чудни за игри места.

Днес живеят в нея добри хора
в градове, в села, в простора
вършат смели, хубави дела –
укрепват нашите крила.

МАМА

Майко, ти си вдъхновител,
майко, ти си просветител,
пееш, мамо, чудни песни,
да ги уча не е лесно.

Сутрин, мамо ме събуждаш,
в мен надеждите пробуждаш.
Цял ден все за мене мислиш –
как света ми да осмислиш...

Ще ти кажа аз чак по мрак,
че много те обичам пак.

МАРИЕЛА ХАЗАРЯН – 3 „б” клас

ЗВЕЗДЕН МИГ

Как свети луната,
как трепкат звездички
над мен в небесата –
как мили са всички.
Ах, тези звездици:
небесна росица –
аз искам да паднат
духа им да грабна.
И в плен да останат,
до мен да застанат –
звезди като злато,
красиви, крилати.
Звездички, звездички
как трепкате всички
там, в синя паница –
небе се нарича.
Огрявате всичко
далечно, привично:
аз в стих Дебелянов
се виждам засмяна.

В МОЕТО ЛЮБИМОТО УЧИЛИЩЕ СОУ „ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ”

Училище мое: любимо, свое,
с поглед един аз вече разбирам
колко много работа в теб имам.
Колко е важно днес всичко тук
и е забавно – с приятели цял куп.

Училище мое: любимо, свое,
в теб трябва да уча и много да слушам,
и знанието сама да възприемам.
Колко много трябва да се променям
да порасна голяма, да заприличам на мама.

БУДИТЕЛИ

Хората достойни, смели
с будна съвест са приели,
че будители народни
трябва да са те, свободни.

И напред през вековете
да намерят път да свети,
бъдещето на страната,
на държавата мечтата.

Те – учители народни,
винаги са благородни
и показват на децата
как да пишат, как да смятат.

Имената са различни,
но в постъпките – етични
и даряват на децата
на науката крилата.

ПРЕЖИВЯВАНЕ

В светлата, тиха коледна нощ
през комина ни влезе неканен гост.
Кой е той, че така пристигна?
Дядо Коледа е – с шейна мобилна!
И камбанка в съня ми звъни –
ще имам подарък ме предупреди.
Звън, звън, звън и елхата пее,
от снега всичко навън белее...
Елените си над къщата ни спря,
донесе подаръците... И отлетя.

ПРОЛЕТ

Пролет, пролет ще настъпи,
ще разцъфнат и цветята,
клонките са във напъпили,
шарена ще е гората.

По полята – всичко цветно
ще привлича, ще вълнува,
в пролетни мечти – предметни,
мисълта ни ще заплува.

ИЗНЕНАДА

Тайнствен и потаен
гост дошъл е.
Полята посетил
и на цветята
радост и роса дарил.
Кой е той малкият герой?
Не е той, а е тя:
великата царица Пролетта.

КОТЕТО

Бях малка. Почти бях на четири. И ненавиждах котките, дори се страхувах от тях. Веднъж казах на мама:

- Хайде да излезем, мамо! Времето е толкова хубаво!

Тя ми отвърна:

- Защо не?... Да излизаме...

Облякох си най-хубавата рокля, сложих си най-хубавите очила, нагиздих се с най-хубавите си гривни и пръстени. Отидохме в парка. Имаше не малко хора, но имаше и котки, и кучета. Реших да побягам и хукнах към поточето. Когато стигнах там едно голямо куче дойде при мен и легна. Не му обърнах внимание.

По едно време то стана, огледа се, размаха голямата си опашка, доближи ме и започна да ме подбутва с муцуна право към поточето...

Точно преди да падна в него една котка изникна отнякъде, подплаши кучето, измяука и ме дръпна с лапа без да ме одере с ноктите си. Стреснах се и това ме накара да се върна назад. Учудих се, че животното, което ме ужасяваше и до този момент ми беше най-голям враг, ме спасява.

След тази случка си тръгнахме за вкъщи с мама. А котката тръгна след нас.

Докато се приберем стана тъмно, заваля дъжд, спусна се и мъгла.

Погледнах през прозореца и видях моя спасител – беше пристигнал до нашия дом. Отворих прозореца и го повиках, пуснах го вътре, нахраних го... После го изкъпахме с мама.

За първи път през живота си почувствах, че обичам котките.

СИЯНА РОМАНОВА – 5 „б” клас

ЗИМА

Навсякъде сняг има навън,
все едно си в някакъв сън...
Чисто е сега и красиво –
времето е просто, живо.

Като птички снежинки летят –
небесни звезди са, блестят.
И тихичко кацат в полето –
шият му бял кожух, ето...

* * *

Навън е само сняг и студ,
но издържам аз с голям труд.
Искам да се наиграя
и да тичам, да мечтая...

Къде, ти, ясно слънце скри
ярките си, топли лъчи?...
Зад облаците пак лоши,
приличащи на галоши.

ПРОЛЕТ ИДЕ

Видях кокиче –
откъсна го момиче.
Чашката му бяла
под слънцето е засияла.
Грейна слънцето над нас в небето,
деца играят вече по полето.
Кокичета, минзухари, кукуряк -
цъфтят по черноморския ни бряг.

Хайде, всички! Да вдигнем
ръчички,
че идва пролет с радостен полет.

ГРАЦИЕЛА ХАРИБИЯН – 5 „б” клас

ПОДАРЪК

Катеричка Рунтавелка
днес излезе на пазар
да си купи жълъд, зелка
и на малкото буквар.

А на своя мил съпруг
тя избрала малък чук,
за да може да строи
къща и гараж, дори.

КОСТЕНУРКА

Бърза мама Костенурка
със голямата къщурка
тръгна тока да плати,
но с последните пари.

Гости чакат у дома –
ще им сложи ли храна,
как без ток да опече
питка, сочно ребърце?...

Като няма ток днес в къщи
и мъжът й ще се мръщи:
- Тичайте деца в гората,
яжте плодове, салата.

ИРЕНА ЛЪОНДЕВА – 5 „б” клас

ОБИЧАМ КЪЩАТА ОТ СЛАДОЛЕД

Къщичка видях от сладолед,
със захарно звънче отпред,
с голяма шоколадова врата
и ванилови бисквитки на върха.

Стените са покрити с карамел,
от който всеки би посегнал, би си взел.
Прозорчетата – с орехови рамки,
а решетки – от канелените сламки.

Перденцата – от захарен памук –
диви се всеки и се спира тук!
О, чудо! Бонбонки шарени като паваж,
допълват сладкия пейзаж.

Алея тясна от млечен шоколад,
с бордюрге от какаов блат.
Не издържах – посегнах да си взема
парченце шоколад, а исках и от крема!

Отчупих си, но ужас – къщата
съборих,
изплашена – очи отворих!
И чух гласа сърдит на мама:
- Ставай, поспаланке, време няма!

Сбогом, къщичке от сладолед,
вместо теб – ще хапна мед.
Сънувах те, но сега е вече време
Рени към училището да поеме.

ВАНЕСА ВЕНКОВА – 6 „б” клас
ИЗГУБЕНОТО КУЧЕНЦЕ

Всеки ден след училище аз разхождам моето любимо кученце.

Името му е Шанка. Както винаги Шанка върви до мен и се радва на разходката. Днес – също. Повървахме и седнахме на една пейка.

Но изведнъж Шанка видя едно врабче, кацнало на края на тротоара. Затича към него. Врабчето хвъркна и кацна по-далече, но Шанка продължи към него. Изхлузи се от каишката си и продължи да бяга.

Хукнах след нея и аз да я гоня. Виках ѝ, но тя не ме чуваше. Стигна до края на тротоара и прекоси улицата. „Ами сега? Какво ще правя? Как ще я хвана?” – помислих си аз тревожно.

До светофара стоеше полицаи. Той ме видя и ме попита:

- Момиченце, къде отиваш? Защо си разтревожена?...

- Господин полицаи, изгървах кученцето си, което вече е на другата страна на улицата.

- Не се безпокой, ще намерим твоето кученце!

И той ме хвана за ръка, прекосихме улицата. Шанка вече беше изгубила своето врабче и се чудеше какво да прави. Аз я повиках и тя дойде.

- Господин полицаи, запознайте се. Това е моето непослушно кученце Шанка.

- Шанка – каза полицаят – не изоставяй повече своята стопанка. Може да ѝ се случи нещо лошо. Пази я и не бягай сама по улиците.

- Много Ви благодаря, господин полицаи. Ще се старая повече да не изпускам моята Шанка.

Преминахме и тримата на другата страна на улицата и с Шанка се прибрахме в къщи.

У дома разказах за нашето преживяване на родителите си: добрият полицаи ми върна моето любимо кученце Шанка.

ПЕНКА НИКОЛОВА – 9 „а” клас

ЖЕЛАНИЕ

Една вълна с любов се втурна
към пясъка златист на плажа –
погали ме и ме прегърна:
какво ли мога да й кажа?...

Морето – ласкаво и нежно –
на приказни криле ме вдигна,
подхвърли ме на бряг
небрежно:
летяща риба ли да стигна?...

Да стана малката русалка
исках,
в дворец да заживея аз в
морето...

Такава слънчева мечта
притиснах –
и скрих дълбоко днес в
сърцето.

* * *

Чуваш ли прилива див,
който гърми от морето –
като него животът пенлив
днес ми изпълва сърцето?

Чувстваш ли морската пяна –
всичко на нея дължим?...
Нека днес бъда засмяна...
И нека днес не тъжим.

* * *

И изгрява луната нащърбена,
леко плува тя в нощния мрак –
в облак бял засиява окъпана,
блеснала – вечен нощен маяк.

Тя в миг, внезапно, превръща
небето
в развълнувано бурно море –
земята е кораб сред него – ето,
отправен неизвестно къде...

На борда му аз съм – на него
самичка –
липсват чайки, строшени крила.
Някой ще каже: „Русалка е,
птичка...”,
ала не: аз съм просто жена.

НАСТОЙЧИВОСТ

Още искам да бъдем с мама –
заедно пак, с обща съдба,
да няма в живота ни драма,
да няма и болка в света.

Косите ѝ искам да галя
с мил поглед, с гореща ръка –
в очите ѝ нека да няма
дори и следа от сълза.

Не искам със страх да се будя
и мама да търся в нощта –
в мига без копнеж да се чудя
ще ме спаси ли пак съня.

СОНГЮЛ ЧАУШ – 10 „а” клас

ТРУДНО Е

Трудно е да бъдеш сам сред всички.

Трудно е да продължиш.

Трудно е спомените да забравиш.

Трудно е да се смириш.

Труден е животът кратък.

Трудни са всичките ни дни.

Трудно е да се усмихваш,
когато ти се плаче.

Трудно е да замълчиш.

Труден е животът ни, но преминава.

И всички ние се гледаме в очите.

Обичаме, ревнуваме или пък – мразим
накрая си отиваме сами от дните.

ЗАЩОТО ИМАМ НУЖДА

Защото имам нужда от усмивка
и имам нужда от красиви дни,
искам и аз да съм щастлива –
далеч от мъките и от беди.

Защото имам нужда да остана,
когато се налага да си тръгвам –
вчера, днес и още утре аз, разбрано е,
имам нужда да обичам.... Млъквам.

ГЕРГАНА ТОДОРОВА – 10 „а” клас

* * *

„Приятелю, кажи ми,
какво е всъщност любовта?”

Кажи ми, приятелю, кажи ми
какво е всъщност любовта?...

Да обичаш и да страдаш –
това ли ще е тя?

Последния си залък хляб да даваш
и ръката своя да подаваш –
това ли ще е тя?

Може би, любовта не е такава,
може би все още не съм я опознала?
... Приятелю, кажи ми, какво е
всъщност тя?

Не искам аз да е такава,
искам аз на пътя ми тя да застава –
не искам, не – не искам
на другите студентите сърца...
Не искам аз, приятелю, не искам
лъжите им големи...

Но искам аз да разбера –
какво е всъщност любовта?! Гр

РОСТИСЛАВ ПЕНЧЕВ – 11 „а” клас

МАЙКА БЪЛГАРИЯ

Страдаш ли още, майко Българийо –
клетнице свидна с вековно тегло?!
Синовете ти силни, Българийо,
гордеят се с родово потекло

Под орех в двора ми вече изсъхнал,
трудни години измъчен броя –
твоята орис аз как да преглътна
да ме научиш ти не успя.

И се превърнах в сълзата безпътна –
светла в зеница на скитник гори,
щом закопнях за трошица оскъдна
смисъл съдбовен в мъката скри...

Там – на тъй ниско за Левски бесило,
в Ботева чета, последен герой,
губят живота си пак да те има,
и падналите в последния бой.

Кремък в кремъка удряй овчарю,
както ковачът стомана кове.
Нека да лумне искрицата вяра,
да се изправя на своите нозе.

Камък след камък редете зидари,
мъдро градете духовен олтар,
няма духът да погасне Българийо,
а ще се вдигне, ще свети нов фар.

Вик от камбани потрепва над Рила,
Шипка в небето достойно стърчи,
Бунтува се Дунав – води разлива,
знаме Балкана ни гордо краси...

А пък Марица, снагата извила
пази на дъното тленния мир,
с българска доблест дъха стаила,
в шепот молитвен пред свят манастир.

Може мощта ти да стъпчат Българийо,
но ще застана под купола твой:
крехка свещица за теб да запаля
и да намеря жадуван покой.

Може от болка гърдта ми да пари
моя свещена – вековна земя,
аз ще поставя сърцето си в длани,
да го положи пред твойта душа.

Малка си, свята си, майко Българийо,
пред теб коленича – свел съм глава,
за да остане душата без рани
и да прегърна с любов угарта.

АЛЕКСАНДЪР СТОЙКОВ – 2 „В” клас

БАБА ЗИМА

Баба Зима прекали –
все вали, вали, вали.
Как навън ще си играем
вече днес съвсем не знаем!
Тази бабичка чевръста
сняг натрупа чак до кръста.

ПТИЧКА

Сред зелената горичка
дето ручейт тече,
малка къщичка за птички
сложи татко на дръвче.
В къщичката ще запее
птичката със весел глас.
-Тате, постави ме в нея,
славейче да стана аз!

КРИСТИЯН ХАДЖИВАСИЛЕВ – 2 „В” клас

БУДИТЕЛИТЕ

За родината ни мила
грижили са се мнозина.
Братя двама – славни, наши,
дали са ни писмената,
с много труд са те създали
книжнината ни богата.

За будителите наши
пак си спомняме сега –
те са вечни и са святи,
и са в нашите сърца.

АВРАМ ДОКОВ – 2 „в” клас”

ПЛОДОВЕ

Плодовете вкусни аз обичам –
често търся ги, не го отричам.
Ябълки кокетни с поли трицветни –
докторите знаят най-добре,
че лекуват болното дете.
Бананите с жълти пижами
всички ги обичат от сърце –
дори и най-палавото момче!
А кивито с костюма си зелен
примамва ни и в есенния ден –
с голямо съдържание на витамини
лекува всички видове ангини.

ПЪРВИ НОЕМВРИ

Денят е свят за всяко поколение,
будителите наши никога
не ще попаднат в мрак, в забвение.
Цветя поднасяме пред милите им ликове
с признание за подвизи велики.
Народните будители вечни са и святи,
Апостоли са наши те, признати.

ГАТАНКА

Дядо добричък има един,
носи ни радост през пушещ комин.
На който е слушал той ще даде
подарък... И здраве на всяко дете.

Кой е той! (Дядо Коледа)

АЗ СЪЧИНЯВАМ РИМУШКИ

* Както хубаво ядем,
трябва много да четем.

* Може да не си имотен –
по-добре да си грамотен.

* Доста е бърлива Веси –
но навсякъде се меси.

* Камион, камион –
ти си тежък като слон.

ХЕЛИН ФИКРЕТ – 2 „В” клас

ИДЕ ЗИМА

Ето че дойде и зима свита –
бяла, пухкава и ветровита.
А децата тичат да играят –
да лудеят, да беснеят знаят.
Снегът е захарен памук: блести –
вън зимата разкрива красоти.

АЛЕКСАНДЪР АНТОНОВ – 2 „В” клас

ГАТАНКА

Той е жълт и извит –
хапнеш ли го, ще си сит,
ще си силен, здрав и смел
всеки ден – без предел.

Що е то? (Банан)

ИВЕЛИН ЙОРДАНОВ – 2 „В” клас

ВТОРОКЛАСНИК

Сутрин рано ставам,
чантата приготвям.
Винаги все бързам –
за училище подготвен.

Нося в тежката си раница –
куп тетрадки и учебници,
и платненки, че и... баница
като всички ученици.

И така вече мина
втората ми година –
по цял ден чета и уча
като порасна, да сполуча.

ГАТАНКА

Бяла, пухкава принцеса
в небесата родена.

Що е то? (Снежинка)

ГАТАНКА

Тик-так, тик-так
утре ще ви будя пак!

Що е то? (Часовник)

НИКОЛ БЕЛЧЕВА – 2 „Г” клас

ЛАКОМСТВА ЛЮБИМИ

Аз съм ябълка червена –
на дървото съм родена
и който днес ме изяде
напълно здрав ще порасте.

Аз банан съм – нямам грешка,
имам проста, жълта дрешка.
И децата ме обичат –
постоянно ме събличат.

ГАТАНКА

Мънички, червенички сърца –
любими са на всички деца.

Що е то? (Черешки)

ВИКТОРИЯ ДЕЛЕВА – 2 „Г” клас

Ягодки червени,
ягодки засмени –
силно ви обичаме,
силно се привличаме.

Тичам да ви видя,
бързам да ви скъсам
да ви хапна сладко
без да се навъся.

ПЪРВИ СЪПКИ

АЗ СЪЧИНЯВАМ РИМУШКИ

ИВЕЛИН ГЕОРГИЕВ – 2 „В” клас

- * Децата искаха да знаят –
къде е на Земята краят.
- * Снощи стана страшна веселба –
с баба играх на канадска борба.
- * Как е хубаво когато
идва пролет, после – лято.
- * Слънце грее, слънце грее –
Зайо-Байо пак се смее.
- * Птичките пеят,
цветята се люлеят.
- * Дърветата са с листа красиви,
но клоните им са бодливи.

ВИКТОРИЯ ПЕТРОВА – 2 „В” клас

АЗ СЪЧИНЯВАМ РИМУШКИ

- * Вчера ходих на разходка –
возих се в красива лодка.
- * Измислих си хубава песен:
за топлата и красива есен.
- * Крушката изгоря –
нова сложих сама.

КЛУБ „ПИСАТЕЛ” ПРИ СОУ „ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ” – ВАРНА

Х Р О Н И К А

на клубната дейност и успехите през учебната 2014 – 2015 г.

1. Създаване на Клуб „Писател” (секция Клуб „Поезия” и секция Клуб „Белетристика”).

На 29.10.2014 г. в библиотеката на СОУ „Димчо Дебелянов” Варна се проведе творческа среща с писатели и интелектуалци с цел учредяване на клуб „Писател” към училището.

Присъстваха ученици от III, V, VI и IX клас, както и тези, които наскоро публикуваха за първи път свои творби в българския литературен печат – в Национален вестник за литература, изкуство и обществен живот „Литература и Общество” (бр.4 / 36, 2014 г.).

Учредяването на клуба бе подкрепено с приветствия, изпратени от литературния критик Никола Иванов и от поета Иван Есенски, носител на Дебелянова награда. На тържеството присъстваха поетесата и преводач Людмила Богословова, поетът Станислав Пенев, гости и творци от Варна. Валентин Димитров – документалист, сатирик, свързал живота и творчеството си с морето, представи писателския труд и разказа за написването на своята книга за деца „Морска азбука”, както и любопитни, интересни случки на море, на които е бил свидетел. Детският автор и създател на текстове за песни Георги Ковачев рецитира свои стихове и подари няколко от последните си книги на учениците. Поетът Станислав Пенев също чете свои стихове, подари на присъстващите екземпляри от книгите си и подчерта добрите си впечатления от творбите на учениците в СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна като насочи вниманието към първите предстоящи индивидуални и колективни прояви на малките писатели. Народната певица Мария Иванова и внучката ѝ Ива Иванова – 10 годишна, изпълниха народни песни в съпровод на акордеониста Петър Иванов.

В обръщението си директорът на училището г-жа Марияна Стоянова подчерта, че творческото развитие на учениците в областта на литературата е един от приоритетите в работата на педагогическия колектив и че създаването на клуб „Писател” е част от подготвяната в

момента 3 годишна програма на Художествения съвет за отбелязване 100 годишнината от гибелта на поета Димчо Дебелянов (през 2016 г.). Водещата тържеството Виолета Чернева откри някои постижения на малките творци през годините, на които е била свидетел, като подчерта техния интерес както към живота и творчеството на Димчо Дебелянов, така и към писаното слово.

Създаването на клуб „Писател” в СОУ „Димчо Дебелянов” Варна (секция Клуб „Поезия” и секция „Клуб „Белетристика”) в навечерието на Деня на народните будители е продиктувано от желанието за развиване на творческите възможности и литературните заложи на малките варненци, както и за активното им участие в обявените вече от училището Национални конкурси (провеждани в две последователни години) – за поезия: „И светло се раждам...”, както и за есе: „Да се завърнеш в бащината къща” във връзка със 100 годишнината от трагичната загуба на големия български поет Димчо Дебелянов (1887 – 1916).

2. Първа литературна награда за Клуб „Писател”.

На VII Национален литературен конкурс „Мила Родино” 2014 г. под патронажа на кмета г-н Борислав Натов (традиционните „Камчийски дни на поезията” – Община Долни чифлик) в раздел: „Награда за участие с отличаващо се представяне на творчески съюзи, групи и клубове” (колективна награда) – Диплом получи Клуб „Писател” при СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна. Заслугата за тази награда имат 8 участника с 15 произведения: Ростислав Пенчев, Пенка Николова, Сонгюл Чауш, Гергана Тодорова, Сияна Романова, Грациела Харибиян, Мариела Хазарян, Виктория Паскалева. Всеки един от младите писатели представи за конкурса стихотворения, в които изразява любовта и възхищението си от родния край, от българското море, от своето училище или от природната красота на Родината.

При връчване на наградата г-жа Марияна Станчева – заместник-кмет на Община Долни чифлик подчерта, че в този конкурс журито е насочило вниманието си както към художествените постижения на младите автори в момента, така и към създаденото впечатление за потенциал и бъдещо развитие на всеки един от тях в областта на литературното творчество, а също и към вдъхновението и оптимизма, с които са подходили към темата за родното и българщината.

Националният литературен конкурс „Мила Родино” (вече – Международен от 2015-та) се провежда всяка година във връзка с 1 ноември – Ден на будителите и в статута му е залегнало специално отношение към младите таланти.

3. Участие в Конкурс и 2 нови награди за Клуб „Писател”.

Клуб „Писател” на СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна получи две колективни награди на Национален литературен конкурс „Литературна олимпиада за поезия 2014” на Сдружение Литературно Общество – Варна (СЛОВ).

В третото издание на конкурса през 2014 г. Клуб „Писател” получи наградите по двете теми: „Море, мое море” (Диплом) и „Мил и свиден е родният край” (Диплом), за които са представили на e-mail litobshtestvo@abv.bg свои творби съответно: 1214 и 1023 млади автори, както и 54 литературни формации от България и зад граница.

Този конкурс е характерен с масовото участие на младите българи, живеещи трайно или постоянно в други страни на Европейския съюз, както и с възможността произведения на отличените в конкурса автори да бъдат поместени в литературния печат (в. „Литература и Общество”, в. „Литературен глас”, в. „Словото днес”).

Носители, например, на колективните награди в предходния конкурс станаха българчетата от гр. Хатива и гр. Енгера, област Валенсия, Испания, учещи от 5, 6 години насам задълбочено и детайлно български език и литература, и усвояващи българските народни традиции, танци и самобитност в създадените за тази цел от сънародниците ни съботни и неделни български училища в Испания. Повечето от тях са родени и растат там без да са имали възможност да посетят България. Тяхната съдба, както и съдбата на представителите на българската диаспора се оказаха вълнуваща и вдъхновяваща тема за малките писатели от Клуб „Поезия” и Клуб „Белетристика” (Клуб „Писател”) при СОУ „Д.Дебелянов” – Варна.

Заслугата за тези две колективни награди е на: Сияна Романова, Грациела Харибиян, Ирена Лъндева, Ростислав Пенчев, Ванеса Венкова, Пенка Николова, Сонгюл Чауш, Гергана Тодорова, Мариела Хазарян, Мариета Стоянова, Памела Цанкова, Анастасия Попщерева, Симона Янчева, Елеонора Костова, Симона Антова.

Сдружение Литературно Общество - Варна (СЛОБ)
Олимпиада за поезия 2014 г.
Тема: "Мил и свидетел е родният край"

Диплом

на Клуб "Писател"
при СОУ "Димчо Дебелянов" - Варна

ПЪРВА НАГРАДА

за високи художествени резултати
на осем ученици от
СОУ "Д. Дебелянов" - Варна
в III Национален литературен конкурс на
СЛОБ - Олимпиада за поезия 2014 г.

Станислав Пенев -
председател на СЛОБ

гр. Варна

06.12.2014 г.

Сдружение Литературно Общество - Варна (СЛОБ)
Олимпиада за поезия 2014 г.
Тема: "Море, мис море"

Диплом

на Клуб "Писател"
при СОУ "Димчо Дебелянов" - Варна

ПЪРВА НАГРАДА

за високи художествени резултати
на осем ученици от
СОУ "Д. Дебелянов" - Варна
в III Национален литературен конкурс на
СЛОБ - Олимпиада за поезия 2014 г.

Станислав Пенев -
председател на СЛОБ

гр. Варна

06.12.2014 г.

4. „Любовта в нас” носи нова колективна и първа индивидуална голяма награда на Клуб „Писател”.

На 14 февруари 2015 г. в Пленарна зала на Община Варна получиха наградите си лауреатите на осемнадесетото издание на Националния конкурс за литературно творчество и визуални компютърни изкуства „Любовта в нас”. Конкурсът се провежда под егидата на Министерство на образованието и науката (включен е в Националния календар на МОН за извънкласни и извънучилищни дейности), РИО на МОН – Варна, Община Варна и Общински детски комплекс – Варна.

В раздела „Литературно творчество” бяха представени 375 творби на 256 участника от 51 населени места, разпределени в четири възрастови групи в два раздела – „Поезия” и „Проза”. За много добро представяне бе отличен и получи Грамота за участието си създаденият в края на м. октомври 2014 г. Клуб „Писател” (секция „Поезия”) на СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна.

Учреден само четири месеца по-рано, Клуб „Писател” в СОУ „Д.Дебелянов” провежда редовно своите сбирки (под ръководството на Станислав Пенев – писател, учител по философия тук) и обединява талантливите пера на ученици от 2-ри и 3-ти до 12-ти клас.

Вниманието в творческата дейност на Клуба е насочено към всички ученици, но преди всичко към най-малките, където литературните вълнения са ежедневие.

Пенка Николова от 9 „а” клас на СОУ „Д.Дебелянов” – Варна се класира индивидуално на достойното 3-то място в 3-та възрастова група с триптиха си „Желание” и получи Диплом и авторски Плакет.

А Ивайла Вълканова от 3 „а”, Сияна Романова, Грациела Харибиян и Ирена Льондева от 5 „б”, както и Сонгюл Чауш и Гергана Тодорова от 10 „а” бяха отличени с индивидуални грамоти за добро представяне на НК”Любовта в нас” – 2015.

Тези първи индивидуални литературни награди (наред със затвърдилото се добро колективно представяне на конкурси) несъмнено са знак за литературните възможности и нагласа на учениците от СОУ „Д.Дебелянов” – Варна, както и добър стимул за постоянство и развитие в литературно творческата им дейност.

5. Световен ден на поезията – 21 март 2015 г.

През 1999 г. на 30-та сесия на Генералната конференция на ЮНЕСКО е решено да се празнува ежегодно Световен ден на поезията (World Poetry Day) на 21 март. За първи път този празник се чества в Париж, където е седалището на ЮНЕСКО.

С тържествено отбелязване на 21 март – Международен ден на поезията в СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна (Актова зала) бе открита Седмицата на Д. Дебелянов, посветена на 128 годишнината от рождението на поета (28.03.1887 г.). В голямото литературно четене на младите писатели от Клуб „Поезия” и Клуб „Белетристика” в училището участваха 30 млади таланти, които получиха паметни грамоти и награди. Някои от авторите споделиха вълнението и очакването си час по-скоро да видят сборника с техни произведения – „И светло се раждам...” – първата самостоятелна печатна изява (тяхна книга) на Клуб „Писател” при училището. Малките творци изразиха благодарност към ръководството на училището, към ръководещите клубната дейност, както и към своите учители за грижите и подкрепата „в трудната и нелесна работа да си писател” и потвърдиха своето желание да изпълват времето си с творчество, вдъхновено от примера на Димчо Дебелянов. Всички те приеха с радост и ентузиазъм новината за включването на сборника „И светло се раждам...” в „Майски салон на изкуствата 2015” на Община Варна под патронажа на кмета на град Варна, където СОУ „Димчо Дебелянов” ще бъде единственото варненско училище, представящо своята литературна продукция и постижения заедно с единственото по рода си в страната ученическо списание по философия – „Нашата философия” (издание на Клуб „Философия” при училището).

КЛУБ „ПИСАТЕЛ” ПРИ СОУ „ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ” – ВАРНА

- 2 „в” клас: Александър Стойков, Кристиан Хадживасилев, Аврам Доков, Хелин Фикрет, Александър Антонов, Ивелин Йорданов;
- 2 „г” клас – Никол Белчева, Виктория Делева;
- 3 „а” клас: Ния Ферадева, Теодора Желева, София Маринова, Владимира Маджарова, Виктория Маринова, Ивайла Вълканова, Силвия Димова, Кристина Христова;
- 3 „б” клас: Виктория Маринова, Виктория Паскалева, Мариела Хазарян, Мариета Стоянова;
- 4 „а” клас: Памела Цанкова, Анастасия Попщерева, Симона Янчева;
- 5 „а” клас: Елеонора Костова, Симона Антова;
- 5 „б” клас: Сияна Романова, Грациела Харибиян, Ирена Лъондева;
- 6 „б” клас: Ванеса Венкова;
- 9 „а” клас: Пенка Николова;
- 10 „а” клас: Сонгюл Чауш, Гергана Тодорова;
- 11 „а” клас: Ростислав Пенчев.

„И СВЕТЛО СЕ РАЖДАМ...”

сборник с произведения на ученици от СОУ „Димчо Дебелянов” – Варна,
Издава Клуб „Писател” при СОУ „Димчо Дебелянов” гр. Варна
с помощта и подкрепата на издателство „ИЗКУСТВА”

Библиотека „Литература и Общество”
Варна, април 2015 г.

Съставител и редактор: Станислав Пенев

Редакционен съвет:
Виолета Чернева, Милка Войнова, Гинка Ефтимова, Красимира Стоянова,
Валентина Статева, Диана Тонкова.